

ΕΚΑΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ

ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΛΕΙΨΙΑ.

Τόμος Ε'.

ΑΡΙΘΜ. 12 (108).

Συνδρομή, ἀρχομένη ἀπὸ 1. Ἰανουαρίου καὶ 1. Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους, ἐξάμηνος μόνου καὶ προπληρωσις: Πανταχοῦ φράγκ. χρ. 10 ἢ μάρκ. 8.

ΕΤΟΣ Ε'.

τῇ 15/27. Ἰουνίου 1889.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ.

Ὁ βίος του ὅλος, βίος εἴκοσι καὶ ἑννέα ἐτῶν μόνον, ὡς ἐν ἄσμα ἀγάπης, ἀποτυπῶνται ἐν τῷ Ἔργῳ αὐτοῦ: Τὰ τέσσαρα τεύχη τῶν Ἀττικῶν του Νυκτιῶν.

Ἡ ἀγάπη· εἶναι αὐτὸ τὸ μέγα, τὸ κυριεῦον αἶσθημα ὅπερ πλημμυρεῖ τὴν μεγάλην ψυχὴν καὶ τὸν βραχὺν βίον τοῦ ποιητοῦ: ἔπρεπε ν' ἀποκληθῇ ὁ ποιητὴς τῆς ἀγάπης· οὐχὶ τῆς ἀγάπης, οἷαν ἐρμηνεύουσιν αὐτὴν, χωρὶς νὰ τὴν γνωρίζωσιν, οἱ σικχαμεροὶ μονότονοι τρουβαδοῦροι τῆς ῥομαντικῆς Ἑσπερίας καὶ οἱ σικχαμερώτεροι παρ' ἡμῶν μιμηταὶ των, οὐχὶ τῆς ἀγάπης ἐκείνης ἐν ᾗ ὡς ἐντὸς ἔλους ἡ ζωὴ παραδέρεται καὶ πνίγεται, οὐχὶ ἐκείνης ἣτις ἀόριστόν τι καὶ ἀδιάγραπτον ἰδανικὸν περιέπουσα ὡς αἶσθημα εὐνοῦχου εἰς κενούς λήρους ἐξατμίζεται, ὅχι· ἀλλὰ τῆς ἀγάπης, οἷα ἐν ψυχῇ μόνον Ἑλληνίδι νὰ ἐμφωλεύσῃ δύναται, τῆς ἀπείρου ἐκείνης θερμουργοῦ καὶ ἀκατασχέτου ἀγάπης πρὸς τὴν ζωὴν καὶ τὸν κόσμον, ἣν καὶ αὐτὸς ὁ ἀπὸ Γαλιλαίας διδάσκαλος, θερμότερον καὶ βαθύτερον θὰ ἡσθάνετο ἴσως, ἂν ἀπέμενεν ἄνθρωπος, εἴτε ἂν ἐγεννᾶτο Ἕλληνας.

Ἵπὲρ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, ἣν εὐποροῦσαν πρότερον δεῖναι εἶχον πλήξει βιωτικαὶ καταιγίδες, ὁ ποιητὴς δεσμεύων τῆς ψυχῆς του τὴν πτῆσιν, ἀνῆρτα τὴν λύραν του οὐχὶ εἰς ἰτέαν ἀλλ' εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον, κατὰ τὴν ἰδίαν του φράσιν· τοὺς τό-

ΚΛΕΙΩ. ΤΟΜΟΣ Ε'.

μούς τῶν ἔργων του, γλυκύτατον φόρον τελῶν, ἀφιέρου τοῖς φίλοις· τὴν Πατρίδα ἐλάτρευσε τὰς γενναιοτέρας τῆς καρδίας του ὑπὲρ αὐτῆς ὁρμὰς ἐρμηνεύων εἰς ἀπαράμιλλα ῥήματα καὶ ὡς ἀδελφὸς φιλοστοργότατος τὰ ἔρρημα καὶ τὰ ὀρφανὰ τῆς περισυλλέγων καὶ ὑπὲρ αὐτῶν μεριμνῶν διὰ τῶν Σχολῶν τῶν Ἀπόρων Παίδων.

* * *

Επὶ τοῦ καλλιμαρμάρου μνήματος ὑπὸ τὸ ὁποῖον κατετέθησαν τὰ θνητὰ λείψανα τοῦ ποιητοῦ, ἀπὸ Παρισίων μετενεχθέντα, βαρεῖα κεῖται βίβλος ἀντὶ πλακὸς ἐπιταφίου καὶ ἐπὶ ταύτης αἱ δύο μόνον αὐταὶ λέξεις ἐχαράχθησαν „Ἀττικά Νύκτες“. Ὅπως ἐπὶ τοῦ τάφου οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς βιογραφίας τοῦ Ποιητοῦ αἱ δύο αὐταὶ λέξεις λέγουσι τὰ πάντα. Τὸ ἔργον του εἶναι ἡ ἱστορία τοῦ βίου του· διὰ τὴν χρονογραφίαν αὐτοῦ ἀρκεῖ νὰ προστεθῶσι χρονολογίαι τινὲς καὶ γεγονότα οὐδόλως παραλλάσσοντα τῶν τῆς κοινῆς βιωτικῆς ἐξελιζέως τῶν πλείστων παρ' ἡμῶν νεαρῶν ἐπιστημόνων. Ὁ κοινωνικὸς βίος ἐν Ἑλλάδι διὰ τὴν παροῦσαν γενεάν, καὶ τὴν πρὸ αὐτῆς, εἶναι ὁμαλώτατος· βιοποριζόμεθα καὶ ἀνιῶμεν· αἱ σκηναὶ τοῦ τοιοῦτου παρ' ἡμῶν κοινωνικοῦ βίου δὲν διαφέρουσιν ἀλλήλων· ἡ μάλλον ἡ σκηνὴ εἶναι μία καὶ μόνη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ.